

безвреден, ама, о, — и (ѣт) и е приноси, не
приноси два вред. 2) не вреден, не ~~бес~~осоветен, не ко.
вреден, не доестик.

Безвредие (што) от безвреден.

Безвредно, нар. от безвредно.

Безвредие нар. не свое времечко. ~~не во вре~~

Безвредие (што) 1) не годно време. 2) и два-

ва времечка

Безвредник (ѣт) един вид год, на който

не се туря вършини. в. тѣм год.

Безвреден, рече, о, — и (ѣт) който идма ввѣра. 2)

не хваща вѣра, не върва като му казвам и цур

Безвѣрие (што) 1) и в мана вѣра. 2) не хваща-

ние вѣра 3) не държи на никаква вѣра.

Безвѣриик (ѣт) който не туря на ниедна вѣра.

Безвѣрица (ѣт) жена безвѣриик.

Безвѣрство (што) вѣруе цур безвѣрие

Безвѣстен, ама, о, — и (ѣт) от когото нѣ-

ма вѣсти, не се знае казвѣ.

Безвѣстно нар. без да има вѣст, без да се знае.

Безвѣтрени, ама, о, — и (ѣт) цур и два вѣтр.

Безвѣтрени (што) идма нѣ вѣтр.

Безвѣтреник, ама, о, — и (ѣт) който ид-

ма вѣтрени. кораб безвѣтреник, без платна

Безвѣчен, ама, о, — и (ѣт) който цур а

млад, и не поумиѣе. да види вѣкѣ еѣт.

Безвѣзвращен, ама, о, — и (ѣт) който

идма да се върне

Безвѣзврати нар. без да се вѣраца на вѣд.

Безвѣздушен, ама, о, — и (ѣт) който ид

ма вѣздух

Безвѣздушно нар. без да има вѣздух.

Безвѣзрастен, ама, о, — и (ѣт) който не

е стигнал на вѣзраст: безвѣзрастни два

Безглав, а, о, — и (ѣт) ~~идма~~ идма глава, да

и му главатѣ. 2) ~~идма~~ идма кой де рау еѣди.

Безглаво нар. 1) без да има глава.

Безглас, а, о, — и (ѣт) = безгласен.

Безгласен, ама, о, — и (ѣт) 1) който идма

глас. 2) — неможе да говори, и дм: риди без-

гласен. 3) идма гласност, не рече, не про-

пущ. 4) грам. безгласна буква, който сама не

се произноси. 5) който идма право да гла-

соподава.

Безгласно (што) нием ит особно: да говори.

Безгласно нар. без да му се рече гласно.

Без да има глас

Безгласен, ама, о, — и (ѣт) който не са

и да немо, идма глас, не по кажда нѣд.

Безвредност (ѣт) еѣт одиѣтѣ на безвредниѣтѣ

Безвѣрменен, ама, о, — и (ѣт) цур се вѣрменен

не вѣрменен. цур бѣва, става безвѣрменен. 2) цур ид

ма вѣрменен. 3) става предм вѣрменен. безвѣрменен

Безвѣрмен = безвѣрменен. [на сѣвѣрѣтѣ]

Безвѣрмен, ама, о, — и (ѣт) идма вѣрмен

Безвѣр, в. безвѣрмен.

Безвѣра, ама, о, прил. нескл. недовѣрливѣтѣ мо-

ре, нѣможе, брѣ нѣможе, ама цур и бѣло безвѣра. мѣ-

Безвѣзвѣртно, нар. не вѣртно.

Безвѣсен = безмущасен

Безглав, а, о, — и (ѣт) който идма и глави.

Безглав, а, о, — и (ѣт) ~~идма~~ идма глави, да

и му главатѣ. 2) ~~идма~~ идма кой де рау еѣди.

Безглаво нар. 1) без да има глава.

Безглас, а, о, — и (ѣт) = безгласен.

Безгласен, ама, о, — и (ѣт) 1) който идма

глас. 2) — неможе да говори, и дм: риди без-

гласен. 3) идма гласност, не рече, не про-

пущ. 4) грам. безгласна буква, който сама не

се произноси. 5) който идма право да гла-

соподава.

Безгласно (што) нием ит особно: да говори.

Безгласно нар. без да му се рече гласно.

Без да има глас

Безгласен, ама, о, — и (ѣт) който не са

и да немо, идма глас, не по кажда нѣд.